

prima instanță: D. Munteanu
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Șcerbacov Eugen împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 august 2015,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2015, Șcerbacov Eugen a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat următoarele circumstanțe de fapt: la data de 22 aprilie 2015, prin Ordinul IGP nr. 237 ef. „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI” a fost sancționat disciplinar cu avertisment, pentru presupusele încălcări prevăzute de art. 5 alin. (3) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire

penală, art. 279 alin. (1) Cod procedură penală, pct. 175, 185, 186, 187, 190 ale Instrucțiunii referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției aprobată prin Ordinul IGP nr. 138 din 11 noiembrie 2013, manifestate prin efectuarea unei cercetări la fața locului fără a stabili dacă a fost comisă o infracțiune sau contravenție, existența sau lipsa unei bănuieli rezonabile, că a fost sau nu săvârșită o infracțiune și fără declanșarea unui proces penal, acțiuni ce au favorizat calitatea joasă a examinării sesizării înregistrate în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 19072.

Afirmă reclamantul că nu este de acord cu circumstanțele de fapt și de drept expuse în ordinul respectiv, în special cu legalitatea ordinului și procedura de efectuare a anchetei de serviciu, care s-a soldat cu emiterea ordinului contestat. Respectiv, a menționat că, la data de 05 noiembrie 2014, el s-a aflat în componența grupei operative al IP Botanica mun. Chișinău, aproximativ la orele 19:00, s-au deplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Gagarin, 15, deoarece, pe adresa dată a fost depistat un cadavru, potrivit informației „902”, nr. 19072 din 05 noiembrie 2014. Ajunși la fața locului și, în urma efectuării cercetării la fața locului, pe adresa indicată mai sus, s-a stabilit că este amplasată o stație de deservire auto, iar în fața stației se aflau trei automobile dezmembrate unde, în interiorul unui automobil dezmembrat de model „Opel” de culoare albă, a fost depistat un cadavru de gen masculin, neidentificat, cu vârsta de aproximativ 30-35 ani.

În continuare, reclamantul Șcerbacov Eugen susține că pentru a efectua examinarea cadavrului neidentificat, la fața locului a fost solicitat și medicul legist de serviciu. La examinarea cadavrului s-a constatat că, cadavru era îmbrăcat în haine murdare, asemănătoare cu cele purtate de vagabonzi. La examinarea exterioară a cadavrului, cu participarea medicului legist, s-a stabilit că în jurul ochiului stâng este prezentă o echimoza oval neregulată de culoare violacei, cu edem a țesuturilor moi, frontal pe stânga, careva urme de moarte violentă nu au fost depistate, după ce cadavru a fost îndreptat la CML de pe str. Corolenco 8, mun. Chișinău.

La fel, se menționează faptul că, discutând cu medicul legist la fața locului, ultimul i-a comunicat că, trauma descrisă mai sus nu poate avea legătura cauzală cu decesul persoanei. În urma acțiunilor efectuate la fața locului și anume chestionării persoanelor, care activează prin preajma, și anume colaboratorii stației de deservire auto și în localurile de comercializarea a produselor alcoolice, alimentare, careva date referitor la datele de identitate ale persoanei decedate nu a fost posibil de stabilit, doar faptul că a fost des observat ca persoana vagabondând și, care permanent dormea în automobilul sus nominalizat. Totodată, la fața locului au fost chestionate persoanele de la stația de deservire auto, care i-au comunicat că, cu câteva ore înainte de

depistarea cadavrului, ultimul se afla în interior și se lovea cu capul de parbriz. Pentru examinarea cadavrului neidentificat, la fața locului, acesta a fost scos cu capul de parbriz din anterior, fapt care a fost contrasemnat și în explicație.

În afară de cele expuse, reclamantul Șcerbacov Eugen a indicat că în incinta IP Botanica mun. Chișinău, printr-un raport despre cele constatate la fața locului, a sesizat conducătorul organului de urmărire penală, pentru a decide înregistrarea materialului în registrul de evidență al IP Botanica. Decizia de a înregistra faptul în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente nu i-a aparținut, fiind prerogativa conducătorului organului de urmărire penală.

Astfel, reclamantul Șcerbacov Eugen concluzionează că nu se consideră vinovat de careva abatere în îndeplinirea obligațiilor sale de serviciu, iar rezultatele anchetei de serviciu sunt nule, întrucât a fost efectuată cu un șir de încălcări de procedură.

Solicită reclamantul Șcerbacov Eugen, anularea pct. 1 din ordinul nr, 237 ef. din 22 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 august 2015, a fost admisă acțiunea și a fost anulat, ca neîntemeiat, pct. 1 din ordinul nr, 237 ef. din 22 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției ai MAI”. (f. d. 85, 87 – 90)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 a fost respinsă cererea de apel declarată de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 august 2015. (f. d. 144 - 153)

La 04 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia integrală din 18 mai 2016 părților pentru cunoștință. (f. d. 154)

La 26 iulie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Șcerbacov Eugeniu să fie respinsă, ca fiind una neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției la 26 iulie 2016 este depus în termen,

deoarece la materialele dosarului nu există dovada recepționării de către recurent a copiei deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016.

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției a considerat că hotărârea și decizia contestată, sunt pronunțate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, pasibil de casat, cu pronunțarea unei noi decizii. Astfel, susține că concluziile din punctul 2 și 4 al raportului de constatare medico – legală nr. 2192 din 05 noiembrie 2014 al medicului legist Zuza Ivan confirmă examinarea superficială a materialelor anchetei de serviciu prezentate în dovedirea poziției sale, deoarece argumentele descrise în motivația deciziei contravine cu cele expuse în actele de constatare. La fel, se precizează că intimatul nu a respectat art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală, întrucât în raportul depus pe numele conducătorului de urmărire penală, acesta nu a descris concluzia preliminară a medicului legist de examinare a cadavrului în procesul – verbal de cercetare la fața locului.

În final, recurentul evidențiază că, în calitate sa de angajator, a respectat prevederile art. 55 și 58 din Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Șcerbacov Eugen cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 167)

Până la data examinării pricinii, Șcerbacov Eugen nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală